

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

Καταρχάς, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω εκ μέρους του ΔΣ της Ένωσης για την παρουσία σας σήμερα εδώ, που καταδεικνύει τη σοβαρότητα του προβλήματος για το οποίο γίνεται η εκδήλωση. Περαιτέρω, επισημαίνω ότι η εκδήλωση αυτή δεν αποσκοπεί στο να απευθύνει μομφή προς οποιονδήποτε για την έως σήμερα δράση του πάνω στο θέμα που εξετάζουμε και -επίσης- δεν έχει την παραμικρή πρόθεση διένεξης, επίπληξης, διχασμού η απόδοσης ευθυνών. Το ζήτημα είναι πολύ σοβαρό για να επιτρέψει διαίρεση δυνάμεων. Μόνο η κοινή αντίληψη όλων των φορέων εγγυάται την επίλυσή του.

Προσωπικώς αναγνωρίζω τις αγαθές προθέσεις όλων όσοι ασχολήθηκαν με το θέμα, αλλά διαπιστώνω μία εξουθενωτική και απογοητευτική μονιμότητα του προβλήματος. Εξουθενωτική γιατί κουράζει και μάλιστα χωρίς αποτέλεσμα τις Διοικήσεις των Δικαστηρίων μας στον Πειραιά και τους λοιπούς φορείς, όπως το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και την Κτηματική Υπηρεσία, αλλά και απογοητευτική γιατί γεννά απαισιόδοξες σκέψεις για την πορεία της επίλυσης του προβλήματος στο μέλλον.

Η ακαταλληλότητα του κτηρίου της οδού Γούναρη 33 προκύπτει από πολλά έγγραφα και περιγράφεται λεπτομερώς στο από 29/11/2018 έγγραφο της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Διοικ. Πρωτοδικείου Πειραιά κ. Αργυρώς Φλεριανού. Από τα 11 σημεία-παρατηρήσεις του εγγράφου αυτού αναδεικνύεται όχι μόνο η ακαταλληλότητα, αλλά και η επικινδυνότητα αυτού, σε βαθμό ώστε το ζήτημα να χαρακτηρίζεται ως επείγον. Χαρακτηριστικό της επικινδυνότητας είναι οι τριγμοί του κτηρίου που παρατηρήθηκαν κατά την κατασκευή του μετρό. Όμως, το μεγαλύτερο -ίσως- πρόβλημα έγκειται στο ότι το Δημόσιο που μισθώνει το κτήριο δεν γνωρίζει, καθώς εκκρεμεί η αποδοχή της κληρονομιάς, όλους τους συνιδιοκτήτες του μισθίου, οι οποίοι φέρουν την αποκλειστική ευθύνη της συντήρησης, της επισκευής και της ασφάλειας του κτηρίου, με αποτέλεσμα να υπάρξει θέμα των υποχρεωσεων σε αποζημίωση σε περίπτωση υλικής βλάβης από έκτακτα

γεγονότα (π.χ. σεισμός). Άλλα σημαντικά προβλήματα είναι : α) η καταπόνηση του σκελετού από την πυρκαγιά του 1987, β) η ανάγκη επισκευής των αρχιτεκτονικών στοιχείων των όψεων του κτηρίου, προκειμένου να μην υπάρξουν τραυματισμοί από κάποιο σεισμό, γ) η έλλειψη πυρασφάλειας και εξόδου κινδύνου που μπορεί να είναι καταστροφικοί παράγοντες σε περίπτωση νέας πυρκαγιάς, δ) η παντελής έλλειψη συντήρησης και ε) η προβληματική λειτουργικότητα των υπηρεσιών του Πρωτοδικείου. Επομένως, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν ότι είναι απολύτως αναγκαίο και επείγον να μεταστεγαστεί το Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά.

Καθόσον αφορά τη στέγαση του Διοικητικού Εφετείου του Πειραιά, η κατάσταση δεν είναι πολύ καλύτερη. Το κτήριο της οδού Κολοκοτρώνη 55 δεν είναι προσβάσιμο στα ΑΜΕΑ, διαθέτει μόνο ένα μικρό ανελκυστήρα, που ελάχιστα εξυπηρετεί τους δικηγόρους, τους διαδίκους και γενικά το κοινό και δεν έχει έξοδο κινδύνου, ενώ από την άποψη της ωφέλιμης επιφάνειάς του (1.200 τ.μ.) το συγκεκριμένο κτήριο δεν ανταποκρίνεται πλέον στις ανάγκες του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, λόγω της αύξησης των οργανικών θέσεων δικαστών και υπαλλήλων από το έτος 1998 που μισθώθηκε το ακίνητο έως σήμερα. Επομένως, είναι ανάγκη να μεταστεγαστεί και το Διοικητικό Εφετείο Πειραιά.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι η λύση της μίσθωσης ακινήτων για τη στέγαση των υπηρεσιών αντενδείκνυται κυρίως για το λόγο ότι είναι ασύμφορη οικονομικώς. Με την έννοια αυτήν ποτέ δεν μπόρεσα να καταλάβω σε τι ωφέλησε το Ελληνικό Δημόσιο η πώληση πολλών κρατικών κτηρίων που έγινε το έτος 2012 και η μίσθωση ακολούθως των ίδιων ακινήτων από τους νέους ιδιοκτήτες, πράξη που επιβαρύνει κατά πολύ τον κρατικό προϋπολογισμό. Επομένως, είναι ευκαία η οριστική επίλυση του προβλήματος των δικαστηρίων του Πειραιά με την απόκτηση ιδιόκτητου δικαστικού μεγάρου, όπου θα στεγαστούν όλα τα δικαστήρια όλων των δικαιοδοσιών.

Πριν από 3 περίπου χρόνια βρέθηκε το κτήριο (πεπαλαιωμένο και προβληματικό), ιδιοκτησίας του Υπουργείου Οικονομικών στην Ακτή Κονδύλη

αριθ. 32, όπου στεγάζεται τελωνειακή υπηρεσία και υπηρεσία του Γεν. Χημείου του Κράτους. Διενεργήθηκε αυτοψία από τις Διοικήσεις του Διοικητικού Εφετείου και Διοικητικού Πρωτοδικείου, μέλη της Ένωσής μας και δύο (2) μηχανικούς της Κτηματικής Υπηρεσίας και διαπιστώθηκε ότι το κτήριο, που διέθετε μεγάλο ακάλυπτο χώρο που χρησιμοποιούταν για parking, ήταν κατάλληλο για την ανέγερση νεόδμητου κτηρίου ικανού να στεγάσει τα διοικητικά δικαστήρια του Πειραιά και ενδεχομένως και τις δημόσιες υπηρεσίες που στεγάζονται στο κτήριο. Υποβλήθηκε υπόμνημα στους τότε Υπουργούς ΔΔΑΔ και πραγματοποιήθηκε συνάντηση των αρμόδιων φορέων, αλλά το πρόβλημα παρέμεινε στην ίδια κατάσταση.

Πριν από λίγες ημέρες πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στο ΥΔΔΑΔ με τη συμμετοχή των διοικήσεων των διοικητικών δικαστηρίων Πειραιά, του Προέδρου του Δ.Σ.Π. και άλλων φορέων. Πάντως, προκαλεί εντύπωση το ότι κλήθηκαν οι εκπρόσωποι των δικαστικών υπαλλήλων του Πειραιά, όχι όμως και οι εκπρόσωποι των διοικητικών δικαστών, δηλαδή η Ένωση Διοικητικών Δικαστών. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τους λόγους που δεν κληθήκαμε στη συνάντηση αυτήν, αλλά είναι πολύ δύσκολο να αντιληφθούμε κάποιον αποχρώντα λόγο για τη απουσία μας. Στη συνάντηση αυτήν συζητήθηκε και η λύση της ανέγερσης δικαστικού μεγάρου στο παραπάνω οικόπεδο. αλλά και η περίπτωση του κτηρίου «Κεράνης» στον Πειραιά.

Αυτή ακριβώς είναι και η πρόταση της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών και των διοικητικών δικαστηρίων του Πειραιά. Και μάλιστα πρόταση που θα λύσει οριστικά το πρόβλημα. Θεωρούμε ότι η ανέγερση καινούργιου κτηρίου στο οικόπεδο της Ακτής Κονδύλη 32, έκτασης περίπου 5.500 τ.μ., όπου μπορεί να ανεγερθεί κτήριο (ή κτήρια) επιφάνειας περίπου 25.000 τετρ. μέτρων, είναι απολύτως πρόσφορη λύση όχι μόνο για τα δύο διοικητικά δικαστήρια του Πειραιά, αλλά και για τα πολιτικά δικαστήρια. Έτσι θα επιλυθεί οριστικά και μόνιμα το στεγαστικό πρόβλημα όλων των δικαστηρίων της πόλης.

Από την προηγούμενη Κυβέρνηση προκρίθηκε η λύση της μίσθωσης άλλου κτηρίου μόνο για το Δ. Πρωτοδικείο του Πειραιά (που έχει και το μεγαλύτερο πρόβλημα) και μάλιστα εξασφαλίστηκε και το σχετικό κονδύλιο.

Βρέθηκε κάποιο κτήριο ιδιώτη, όμως, πρώτα πρέπει να γίνουν οι κατάλληλες διαρρυθμίσεις και μετασκευές ώστε αυτό να καταστεί λειτουργικό για δικαστήριο. Η Πρόεδρος του Τριμελούς του Πρωτοδικείου του Πειραιά πρότεινε τις διαρρυθμίσεις, που ακόμη δεν έχουν γίνει. Έτσι προβάλλει το μείζον ζήτημα αν ιδιοκτήτης του ακινήτου θα συναινέσει στη μετασκευή του ακινήτου και περαιτέρω στην εκμίσθωση αυτού. Ένα άλλο πρόβλημα είναι το ύψος του μισθώματος και ειδικότερα αν θα γίνει αποδεκτό από το Δημόσιο. Επομένως, ως προς τη μίσθωση του ακινήτου αυτού όλα είναι ασαφή. Και πάντως, το μεγαλύτερο μειονέκτημα της λύσης αυτής είναι ότι αποτελεί προσωρινή και -ίσως- και ακριβή λύση. Περαιτέρω, πρέπει να λεχθεί ότι η Ράλλιος Σχολή αποτελεί μια πολύ καλή λύση και δεν μπορούμε να αντιληφθούμε γιατί δεν επιλέγεται το κτήριο της Σχολής για τα διοικητικά δικαστήρια του Πειραιά, καθώς είναι βέβαιο ότι τα διοικητικά δικαστήρια δεν εμφανίζουν το μεγάλο βαθμό επισκεψιμότητας που εμφανίζουν τα πολιτικά δικαστήρια, λόγω του τρόπου λειτουργίας τους και της σχετικής διαδικασίας. Έτσι, είναι βέβαιο ότι το κτήριο δεν θα έχει τη φθορά που συνεπάγεται η καθημερινή προσέλευση μεγάλου αριθμού δικηγόρων, διαδίκων, μαρτύρων κλπ. Εκτός αν το κτήριο δεν μπορεί να διατεθεί για δικαστικό μέγαρο, οπότε πρέπει να ενημερωθούμε και να τεθεί εκτός συζήτησης. Επίσης, η περίπτωση του κτηρίου «Κεράνης» στον Πειραιά, διευκολύνει μεν από την άποψη της επιφάνειάς του (περίπου 30.000 τετρ. μετ.), αλλά παρουσιάζει πολλαπλά προβλήματα που μπορεί να επιβαρύνουν υπέρμετρα το κόστος μετασκευής σε δικαστήριο ενός τόσο παλιού κτίσματος. Από την άλλη, το κτήριο της οδού Σκουζέ, στο οποίο πληροφορούμαστε ότι σχεδιάζεται η μεταστέγαση των διοικητικών δικαστηρίων, αφού μετακινηθούν από εκεί τα πολιτικά δικαστήρια, είναι απρόσφορη λύση, δεδομένου ότι έχει προβλήματα κοινά με αυτά του κτηρίου της οδού Γούναρη. Η Ένωση εκφράζει την αντίρρηση των διοικητικών δικαστών του Πειραιά για την επιλογή αυτού του κτηρίου.

Τελειώνοντας πρέπει να αναφέρουμε ότι η Ένωση ΔΔ, στους καταστατικούς σκοπούς της οποίας περιλαμβάνεται και η μέριμνα για την εξασφάλιση των κατάλληλων συνθηκών εργασίας των δικαστών και δικαστικών υπαλλήλων, θα συζητήσει όχι μόνο για την πρόταση που υπέβαλε

αλλά και για οποιαδήποτε λύση με την προϋπόθεση της προσφορότητας των σχετικών κτηρίων. Τονίζουμε με έμφαση ότι μόνο η καλοπροαίρετη συνεργασία όλων των φορέων, η αποφυγή αποκλεισμών και η αναζήτηση της καλύτερης και πιο συμφέρουσας λύσης θα οδηγήσει στην ταχεία και αποτελεσματική επίλυση του υπό συζήτηση προβλήματος.